

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Orationibus. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

24 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. VIII.

no Angelico in Votiuis beatæ Mariæ.
a. *Et Angelorum.*] *Burchard.* & merito, quia prima verba Hymni fuere primò prolatæ ab Angelis, *Luc. 1.*

b. *Votiuia solemniter, &c.*] Supradiximus cum Innocentio III. omitti Hymnum Angelicum in priuatis diebus, vt appareat differentia inter solemnitatem & commemorationem. Si ergo solemnitas adsit aliquatalis, vel ratione temporis, puta, quia Sabbathum dicatum beatæ Virginis; Vel quia eo die obiit ille, de quo dicitur Missa, quasi in eius Festo, licet non dicatur Officium, ut in Ceremoniali suo Petrus Ruiz notauit, & bene; Vel ratione causæ grauis, aut publicæ, conceditur Missis Votiuis Hymnus Angelicus. Astimatur etiam solemnitas ratione loci, qua ratione Priuilegium dicitur fuisse datum sacrofaneæ Ædi B. Virginis Lauretanæ, vt ibidem in omnibus Missis B. Virginis dici queat *Gloria in excelsis*; & habetur in Synodo ultima Lauret. tit. 11. n. 4; sub Card. Roma. Res autem grauis ea est, pro qua conuenit totus Clerus cum Episcopis.

scopo: si tamen paramenta adhibentur violacea, tunc non dicitur *Gloria*, neque *Credo*. & sacra Rituum Congregatio 19. Maij 1607. vtrumque declarauit: nisi in Dominica dicatur Missa Votiuia solemnis, quia tunc dicitur *Credo*. Quare ex dictis sublatum est Priuilegium de *Gloria in excelsis*, datum Minoribus ab Alexander I V. & Sixto IV.

c. *In Missis Defunctorum.*] Hoc notar. *Amalar.* l. b. 3. cap. 44. quia tunc non est locus latitudinæ, quam indicat Hymnus Angelicus: sicut nec in diebus luctus Adventus, & Septuagesimæ ad Pascha.

Hoc loco addendum videtur, neque dici, *Gloria in excelsis*, in Vigiliatum Missis quæ veniunt infra Octauam, licet in Officio dictum sit *Tibi Deum*: quia hæ Missæ non concordant cum Officio. Et habetur hic ritus in Missali in Vigilia Apostolorum Petri & Pauli, & Assumptionis B. Virginis. continet enim Hymnus cælestem gloriam, ex S. Thom. 3. p. q. 83. art. 4. quæ cum Vigilia non consonat.

De Orationibus. IX.

O Ratio & collecta idem. eiusdem usus ab Apostolis, ex *Orig. Homilia 11. in Ierem.* explicat Ordo Romanus, quasi sit Collectio, ut Missa, & Missio; vel quod ex diuinis Scripturaris colligatur Oratio; vel quia dicitur super Collectam, id est, populum collectum, *Alcum. ubi sup.* vel quia Sacerdos omnium preces in ea colligit, *Microl. c. 3.* vel quia astantes se debet colligere ut orient, *S. Bonaven. de Myster. Miss.* dicitur etiæ Benedictio ab *Amalar. 2. cap. 9. ex 1. Cor. 14.* Brevis autem est, ne multum loquentes oremus,

Math. 6. Docet Dion. Epist. ad Demophil. preces fieri ante mysteria. Orationes composuit Ambros. ex *Gemma lib. 1. c. 87.* & in Missali Romano multæ sunt illius, ut suis locis indicabimus. à Gelasio Papa auctæ & limatae fuerunt, ex *Sigeb. anno 487.* A S. Gregorio deinde, quibusdam additis, vel detractis, in ordinem & librum Sacramentorum redactæ, *Walafr. Strabo de Reb. Eccles. cap. 22.* & *Micrologus cap. 61.* Concilia, *Carth III. can. 23.* *Milevius. can. 12.* quibus aderat S. Augustinus, reliquunt non probatas.

I In.

In Festis Duplicibus dicitur una tantum Oratio, nisi facienda sit aliqua commemoration, ut dictum est supra.

Romana traditio vnam Orationem tribuit cuique Missæ, *Microl. cap. 4.* quia unus Introitus, vna Epistola, vnum Euangeliū, *Amalar. in Prolog.* de diuinis Offic. Vnum est Officium, *Radul. Propos. 23.* & fidei seu unitatis Sacramentum denotat, *Innocent. III. lib. 2. cap. 27.*

2 In Festis Semiduplicibus occurrentibus ab Octaua Pentecostes usque ad Aduentum, & à Purificatione usque ad Quadragesimam, dicitur secunda Oratio, *A cunctis, tertia ad libitum.*

Sicut in Officio fiunt commemorationes de B. Virgine, sanctis Apostolis, S. Patrone, seu Titulari, & de Pace: ita in Missa dicitur secunda Oratio, *A cunctis*, cuius est auctor Innocentius III. ex Duran. lib. 4. cap. 15. in qua supradicta memorantur, nam littera N. nomen exigit Patroni, seu Titularis Ecclesiae, ubi celebratur. tercia vero additur, quia impari numero gaudet Deus, ex Innocentio III. & tres dicendæ in honorem sanctissimæ Trinitatis, *idem Innocent. ibidem*; vel quia Christus ter oravit in horto, *Microl. supra*. vel quia in memoriam eius qui tercia die resurrexit, *Clem. lib. 2. Constat. cap. 63.* & tres approbat dici *Concil. Laodic. cap. 19.* Numerus impar est indivisibilis, & unionem hoc loco significat Ecclesiae orantis. In tercia Ora-

tionē ad libitum, cauere debet Sacerdos pro sua modestia, ne coram Prælato suo, seu Principe, dicat Orationem quæ habet titulum, *Pro se ipso Sacerdote.* ita *Burchardus in Ordine celebrationis Missæ.*

Dices: Cur in Oratione, *A cunctis*, in qua continentur omnia suffragia, seu communes cōmemorations Officij, ut dictum est, nulla mentio fit de Cruce, de qua in Officio? Respondeo, non semper fieri de Cruce in Officio commemorationem, & fuisset incommodum, modò eam demere, modò addere in Oratione, *A cunctis*, pro varietate Missæ ferialis, seu de Sancto. Deinde tota Missa commemoratio est de Cruce: qua etiam de causa tempore Paschali fit in Officio cōmemoratio de Cruce, non in Missa.

3 In Festis Semiduplicibus occurrentibus ab Octaua Epiphaniæ usque ad Purificationem, dicitur secunda Oratio, *Deus qui salutis, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa, Deus omnium fidelium.*

Secunda Oratio de B. Virgine ob eiusdem partum dicitur, usque ad officium Purificationis etiam translatum; tercia pro Ecclesia, vel pro Papa.

4 In Festis Semiduplicibus à Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam Passionis, secunda Oratio de Feria, tercias, *A cunctis.*

Secunda de Feria, de qua in Officio fit commemoration; tercias, *A cunctis*, ob alias commemorationes & Suffragia quæ in eodem fiunt Officio.

26 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. IX.

5 In Semiduplicibus à Dominica Passionis usque ad Dominicam Palmorum , secunda Oratio de Feria , tertia Ecclesiæ , vel pro Papa.

Omittuntur enim commemorations in Officio, & consequenter etiam in Missa; tamen pro Ecclesia , vel eius capite , adhuc est orandum. Quod si hoc tempore cantandæ sunt duas Missæ , de Feste , & de Feria , in Feste Se-

miduplici secunda erit , Ecclesiæ , vel pro Papa. neque dicetur tertia Oratio; ita Romæ fit : & minuitur numerus Orationum in Missa , sicut & suffragiorum in Officio. cuius rei causam num. 8. afferemus.

6 In Festis Semiduplicibus ab Octaua Paschæ usque Ascensionem , secunda Oratio de S. Maria , Concede nos , tertia Ecclesiæ , vel pro Papa.

In his , & sequentibus , quando in Officio cessant commemorationes de Sanctis , & de Pace , cessat etiam Oratio , Acunclis. Sed quia beata Virgo numquam cessat orare pro nobis , & Festa Filij sunt etiam Matris , neque à Sanctis quidquam obtainemus . quod à Deo per manus Mariæ prius

non donetur ; idè tempore Paschali , infra Octauas Ascensionis , Corporis Christi , & Sanctorum , in coramque Vigiliis , secunda Oratio est de beata Virgine ; præterquam quod hoc Sacrificium de ea mundo fuit generatum , Honorius in Gemma animæ lib. i. cap. 104.

7 In Festis Semiduplicibus infra Octauas occurrentibus , secunda Oratio dicitur de Octaua , tertia , quæ secundo loco infra Octauam ponitur.

Sicut in Officio fit commemoratione de Octaua , ita & in Missa in secunda

Oratione ; & consequenter , quæ secunda erat , tertium obtinet locum.

8 Infra octauas Paschæ , & Pentecostes , in Missa de Octaua dicuntur duæ tantum Orationes , una de die , alia Ecclesiæ , vel pro Papa.

Valeat hic ea ratio quam affert Durandus in Dominica de Passione , in qua cessant Commemorationes Sanctorum in Officio ; ut scilicet nostra intentio feratur in Christum solum , & spes nostra eleuetur ad unicum eius singulare refugium. Addimus igitur in tempore Passionis , Paschatis & Pentecostes aliam Orationem tantum

pro Ecclesia , vel pro Papa , pro quibus præcipue orandum , nullo alio mediante Aduocato , neque beata Virgine ; quia Christus & Spiritus Paraclitus sunt tunc temporis supremi & unici Aduocati nostri. Si in prædictis occurrat Commemoratio de Sancto , non dicitur tertia Oratio , ad sensum Rubricæ.

9 Infra alias Octauas , & in Vigiliis quæ interiuntur (excepta Vigilia Nativitatis Domini , & Pentecostes) dicuntur tres , una de die , secunda de sancta Maria , tertia , Ecclesiæ , vel pro Papa. Sed infra Octauas sanctæ Mariae , & in Vigilia , & infra Octauam Omnium

unum

nium Sanctorum, secunda Oratio dicitur de Spiritu sancto, Deus qui corda, tertia Ecclesiae, vel pro Papa.

Pro prima parte Rubricæ attulimus congruentem rationem *in hoc eodem tit. num. 6.*

d Nativitatis Domini, &c.] Hæ Vigiliae habent rationem Festi Duplicitis, & solemnioris.

e De Spiritu sancto.] Quia in prima Oratione vel explicitè, vel implicitè, vt in Vigilia & infra Octauam Omnium Sanctorum, Mariæ merita im-

ploramus; idèò in secunda Oratione eam denuò inuocare non debemus. Sitigitur secunda de Spiritu sancto, qui eam obumbrauit & fecundam reddidit. Quem ritum viguisse apud aliquos in Officio paruo beatæ Virginis, vt post Orationem de beata Virginie fieret semper Commemoratio de Spiritu sancto, & de omnibus Sanctis. scribit Radulphus Propos. 20.

10 In Dominicis infra Octauas occurrentibus dicuntur due Orationes, una de Dominica, secunda de Octaua: & in die Octaua dicitur una tantum Oratio, nisi facienda sit aliqua commemoratio.

Ratio est, quia de Octaua fit Commemoratio in Dominica, tertia vero Oratio omittitur ad maiorem solemnitatem. In Octaua dicitur una tantum Oratio, quia est Duplex Officium.

Accidit in Dominica priuilegiata

fieri tantum Commemorationem de die Octaua, quæ non transfertur; & tunc in Missa secunda Oratio erit de Octaua. Neque tertia dicitur, quia dies est Octaua, & nobilior quam Dominica infra Octauam, in qua duæ tantum dicuntur.

11 In Dominicis dicuntur tres, ut in Ordinario assignantur, quibusdam exceptis, vt suis etiam locis notatur.

Causam habes ex Clemente supra num. 2.

Excipitur Dominica Passionis, in qua duæ tantum dicuntur, ob rationem supra allatam num. 8. Item Do-

minica Palmarum, in qua una tantum Oratio, tit. 7. num. 1. Item Dominica in Albis, quæ vnicam habet Orationem, quia eius Officium est Duplex.

12 In Festis Simplicibus, & Feriis per annum, nisi aliter in propriis locis notetur, dicuntur tres, ut in Semiduplicibus, aut quinque: possunt etiam dici septem ad libitum.

Plures tribus non dicuntur in Semiduplicibus, nisi ob Commemorat.

f Quinque.] Propter quinquepartitam Christi Passionem, Microl. c. 4.

g Septem.] Quia Christus in Oratione Dominicali septem instituit pe-

titiones, *Microl. vbi supra.* vel ob septiformis gratiæ Spiritum, *Innoc. III. lib. 2. cap. 27.* Plures etiam possent dici; sed tædio essent audientibus, *ex Micrologo loco citato.* Contigit Romæ anno 1628, in Ecclesia Anglorum dici

28 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. IX.

octo Collectas de præcepto, nimirum de Festo S. Silvestri, de Dominica infra Octauam Nativitatis, de quatuor Octauis, de quinta Octaua S. Thomæ titularis, & ultimam iussu Pontificis, *Deus refugium.*

Ad libitum verò hoc loco non si-

gnificat tamen, quod quascumque velis Orationes dicas, sed eas priùs, quæ in Rubricis assignantur, pro secunda, vel tertia; & tunc supra illas, quæ tibi magis placent, addere poteris alias cum debito ordine, & numero.

13 In Feriis Quatuor Temporum, & ubi plures leguntur Lectiones, huiusmodi plures Orationes dicuntur post ultimam Orationem ante Epistolam, ut suis locis in Proprio Missarum de Tempore.

Leguntur enim plures Lectiones in Feriis quartis & Sabbatis Quatuor Temporum; præterea in Feria quarta ante Sabbatum, *Sicutientes*, Domin. Quadrages. & in Feria quarta maioris Hebdomadæ. Quia ve-

rò Epistola magis attinet ad Sacrificium Missæ, quam Lectiones præcedentes, idcirco multiplex Oratio, quæ ad Sacrificium proprius accedit, immediatè ante Epistolam collocari debet.

14 In Missis Votiuis, quando solemniter dicuntur pro re graui, vel pro publica Ecclesiæ causa, dicitur unatantum Oratio: sed in Missa pro gratiarum actione additur alia Oratio, ut in proprio loco notatur. In aliis autem dicuntur plures, ut in Festis Simplicibus.

Vnitas Orationis dicit & significat solemnitatem, ut in Dupli patet. In Missa verò pro gratiarum actione additur alia per modum commemorationis cum distinctione à prima, ut notauimus suprà tit. 7. n. 7. & est Burchar.

In Votiuis priuatis secunda Oratio est, de quo fit Officium; tertia erit ea, quæ secundo loco dicitur in Missa de Officio; exceptis Votiuis iis de quibus numero sequenti. Oratio pro gratiarum actione secundo semper loco dicitur.

15 In Votiuis B. Mariae secunda Oratio dicitur de Officio illius diei, & tertia de Spiritu sancto: sed in Sabbatho, quando de ea factum est Officium, secunda Oratio erit de Spiritu sancto, tertia Ecclesiæ tue, vel pro Papa.^h In Votiuis de Apostolis, quando ponitur Oratio *A cunctis*, eius loco dicitur Oratio de S. Maria, *Concede nos famulos.*

Orationem de Spiritu sancto conuenire Missæ beatæ Virginis, diximus hoc eodem tit. num. 9. & semper dicitur, quia est Rubrica generalis, etiam tempore Aduentus, Passionis, & Paschali, in quibus assignatur in aliis Missis Oratio, *Ecclesia*, vel *pro Papa.*

^h In Votiuis de Apostolis, &c.] Non

dicitur Oratio, *A cunctis*, ne fiat non mentio Apostolorum Petri & Pauli; nam de his Apostolis tantum Rubrica loquitur: ne verò pereat deinde memoria beatæ Virginis, quæ habetur in omissa Oratione *A cunctis*, diciture eius loco *Concede*, de sancta Maria.

In aliis autem temporibus, quando non

non dicitur *A cunctis*, nulla accedit mutatio.

Quæres, An similem ob causam in Missa Votiva de Patrono, seu Titulari, qui nominatur in litera N. in Oratione *A cunctis*, debeat fieri similis muta-

tio Orationum. Respondeo, satis esse in eo casu, vel tacere in Oratione, *A cunctis*, nomen Patroni, seu Titularis, ne de eodem bis fiat mentio in Collectis; vel nominare poteris vice illius alium pro tua deuotione.

16 Si cum plures dicuntur Orationes, occurrat fieri i commemorationem alicuius Sancti, ea ponitur secundo loco, & tertia Oratio dicitur, que alias secundo loco dicenda erat.

i Commemorationem.] Intellige hic Commemorationem Sancti, non ad libitum Sacerdotis, sed eam quæ facta est in Officio, ut in Sabbato, quando fit Officium beatæ Mariae Virginis cum commemoratione Festi Simplicis; tunc enim Oratio de Spiritu sancto erit tertio loco dicenda, quod valet etiam in Missis non Votivis, ut dictum est supra tit. 7. num. 5.

Atque hinc ille ritus non satis placet dicendi quatuor Orationes in Dominicis, & Feriis Quadragesimæ, prima de Feria, secunda de Vigilia, vel Festo Simplici, tertia, *A cunctis*, quarta, *Omnipotens*: vel adde quintam, vel deme quartam, ut dictum est supra num. 12.

Accidit etiam, à Superiore decerni pro publica causa quotidie dicendam Orationem, *Deus refugium nostrum*, seu aliam; & tunc vel dicitur loco tertiae ad libitum; vel addatur vti commemoratio in Duplicibus, Semiduplicibus, & Dominicis. Sacra Rituum Congregatio die 28. Augusti 1627. omitti decreuit regulariter prædictam Orationem in Feitis primæ classis: in aliis vero secundæ classis, communior

vsus insigniorum Ecclesiarum Vrbis est, vt neque dicatur in Missis priuatis, nedum in solemnis, à qua sola excluditur commemoratio de Festo Simplici. quæ consuetudo mihi placet. Ita vero addatur hæc Oratio, vt nulla omittatur ex iis, quæ in Missali cuique Missæ singillatim & nominatim assignantur: imò in iis, in quibus tertia est ad libitum, potes eam dicere, & addere, *Deus refugium*; ea ratione tamen, vt serues debitum numerum, videlicet, quatuor in Dominicis, & Semiduplicibus, quinque in Simplicibus, feriilibus & Votivis, iuxta superiorem Rubricam num. 12.

In Missa de Sancto, qui titulus est Altaris, de quo tamen non recitatur Officium, sed Missatantum, ad eiusdem Altare, in die Festo illius (quia non debet omitti Oratio eius de quo fit Officium) conuenit ut ter tias sit Oratio, quæ alias secundo loco tunc temporis dicenda foret. Est enim hæc Missa ex Votivo & festivo mixta. Ex Votivo, quia discordat ab Officio; ex festivo, quia eo die obiit Sanctus de quo Missa: & ideo dicitur in ea Hymnus Angelicus, ut supra diximus.

17 In conclusione Orationum hic modus seruatur. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, *Per Dominum nostrum, &c.* Si ad Filium, *Qui viuis & regnas cum Deo Patre.* Si in principio Orationis fiat mentio

30 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. IX.

Filiij, concluditur, Per eumdem Dominum nostrum. Si in fine Orationis, eius fiat mentio, Qui tecum viuit. Si facta sit mentio Spiritus sancti, in conclusione dicitur, In unitate eiusdem Spiritus sancti, &c. Alia quoque in dicendis Orationibus seruentur, quæ superius in Rubrica de Commemorationibus dicta sunt.

Oratio ad Patrem ut plurimum dirigitur, iuxta doctrinam Christi, Matth. 6. & Ioan. 16. & ex Decr. Carthag. Conc. cap. 23. & tunc conclusio fit hoc modo, *Per Dominum nostrum Iesum Christum.* quod sumptum est ex Epistola ad Romanos 5. Innoc. III. lib. 2. cap. 26. Rato ad Filium dirigitur, nec antiquitus, ut notat Bellarm. de Miss. lib. 2. cap. 16. ut Filius etiam credarur Deus: & eo casu conclusio fit, *Qui viuis, & regnas.* Numquam de facto ab Ecclesia ad Spiritum sanctum in Missa Collecta dirigitur; quia donum est, & à dono non petitur donum, sed à donatoribus, à quibus ille procedit, Durand. lib. 4. cap. 15. diriguntur tamen Hymni & Sequentiae ad eum; & possent etiam dirigi Collectæ, quod Ecclesia non fecit adhuc.

Reliqui conclusionum modi per se patent, & qua de causa variandi, ut nimirum concinant sensu Orationis ultimæ, ex Nau. de Oration. cap. 19. num. 169. quam concludunt. Si ad ipsam Trinitatem dirigitur Oratio, dicitur, *Qui viuis, &c.* ne videatur separari Christus à Trinitate.

Hoc autem est commune omnibus conclusionibus, ut mentio in iis fiat semper sanctissimæ Trinitatis; ut intelligamus, nullum fieri præiudicium reliquis diuinis Personis, quæ in Orazione taceri videntur, dum consummatio ostendit, nullum esse discriminem

in Trinitate, Fulgen. lib. 2. ad Monum. quest. 1.

In unitate Spiritus sancti Deus, ita legendum esse, non autem præponendam vocem Deus, tradit ex Romana auctoritate Radulph. Propos. 23.

Additur *Amen* in fine, ut communem Orationem, quam Sacerdos obtulit, omnes confirmant, idem ibidem. meminitque huius ritus respondendi *Amen* S. Augustinus Epist. 178. & Tract. 41. in Ioan. & quia vox Hebreæ est, quæ significat apud nos idem quod fiat, in preceptionibus usurpata est Apostolorum tempore, 1. Cor. 14. tam à Græcis quam à Latinis, & numquam fuit mutata; ut alia etiam retinentur Hebreæ, ob causas paulò infra recensendas. Significat etiam verum est, Orig. Tract. 35. in Matth. Ambr. de iis qui initiantur mysteriis lib. 1. cap. 9. & in hoc sensu concordat *Amen* cum Orationis potius conclusione, quam cum Oratione; quasi affirmet populus, verum esse, regnare Deum in unitate Spiritus sancti, Innocen. III. lib. 2. cap. 26. Duran. lib. 2. cap. 17.

Notat Nauarrus de Oration. cap. 19. num. 171. conclusionem abbreviari, & dici, *Per Christum Dominum nostrum:* quod in Canone fit, quando scilicet non præcedit, inquit ille, *Dominus vobiscum.* quod verum est ut plurimum, non autem semper.

De